

for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) fundet mere end Tilslutning, idet han mente, at vi skulde fortsætte med disse Undersøgelser, selv om de andre interesserede Lande trække sig tilbage. Dette tror jeg dog neppe, der vil være tilstrækkelig Grund til, for Sagen er jo dog den, synes jeg, at hvis denne Sag skal fremskaffe praktiske Resultater, saa er det en Nødvendighed, at de Lande, der fra først af have rejst den, ogsaa vedblivende interessere sig for den. Det er jo bl. a. Tanken, at disse Undersøgelser skulde kunne medvirke til, at vi en Gang fik vedtaget internationale Fredningsbestemmelser for Fiskeri. Men hvis vi her i Landet skulde staa ene med disse Undersøgelser og ene om at bære dem frem, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at disse Undersøgelser neppe i Tiden vilde kunne benyttes i den Grad, som ønskeligt vil være, for at fremme dette Formaal. Men forhaabentlig ville ogsaa de andre Lande fortsætte med det paabegyndte Arbejde, og saa er der jo heller ingen Grund for os til at trække os tilbage.

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, for øvrigt ogsaa flere andre ærede Medlemmer, har udtalt Ønske om, at de indsamlede Oplysninger kunde bringes mere frem og da navnlig bringes frem i en saadan Form, at de kunde komme dem til gode, der særlig ere i Stand til at drage Nytte deraf. Det forekommer mig, at dette Ønske er meget berettiget, og jeg skal derfor gerne drage Omsorg for, at Kommissionen bliver bekendt med de Ønsker, der saaledes ere fremsatte her i Tinget fra flere ærede Medlemmers Side. Forhaabentlig vil det saa kunne lykkes at imødekomme dem. Det er jo en Sag, som ikke er saa vanskelig, naar der bare er Villie dertil, og det tror jeg, der vil vise sig at være.

Jeg skal slutte med at takke for den Tilslutning, Forslaget har faaet fra alle Sider.

Alfred Christensen: Den højtærede Minister har fuldstændig Ret. Jeg er i dette Tilfælde mere ministeriel end Ministeren selv. Jeg har en ganske selvstændig og levende Interesse for denne Sag, og det har jeg haft fra første Gang, den kom frem, ja, længe før den kom frem her paa Rigsdagen, og allerede ved dens første Forberedelse. Nu staa vi ved den Tid, da den skal afsluttes. Nu er der en

Løjlighed til at fremkalde en Rigsdagsbeslutning paa en saadan Maade, at der bliver lagt Mærke dertil. De Undersøgelser, som skulle gøres i de to sidste Aar — det fremgaar klart af Motiverne —, skulle gøres i danske Farvande, og Ministeren kan ikke have Ret, naar han mener, at disse Undersøgelser ikke ville have rigtig Art eller kunne blive til saa stor videnskabelig og praktisk Nytte senere hen, naar de ikke gøres i Sammenhæng med de andre Nationers Undersøgelser. Jeg vil sige: Jo, netop! De kunne gøres fuldstændig selvstændige af den danske Ekspedition paa egen Haand. De vedrøre de danske Farvande. Det kunne vi lade skinne klart igennem, uden at der behøver at rettes noget i Lovens Tekst. Der behøves kun et Ord fra Ministerens Side i Tilknytning til disse Udtalelser her i Salen om, at hvad saa end de andre Nationer bestemme, ere vi fast besluttede paa at gennemføre denne Sag for vor egen Regning ved at bevilge de 62,000 Kr. om Aaret til at lade vort Skib være ude i to Aar endnu for at gøre Arbejdet færdigt for de danske Farvandes Vedkommende. Saa have vi naaet en Førerstilling, en Førstestilling paa dette Omraade, som vi ikke paa anden Maade kunne naa til. Thi alle de andre Nationer uden Undtagelse bevilge kun Penge, hvis Per og Povl ogsaa bevilge, men vi sige ganske uden Hensyn til det: Ville I med, saa maa I hænge paa, men ere vi nu komne saa langt frem, saa ville vi gøre vort Arbejde færdigt! Det var en smuk Stilling for den danske Nation at staa som Nr. et der, hvad enten de andre Nationer gaa med eller ikke. Jeg synes, det var en Hæder for os, og skulle vi beregne den i Penge, saa er den jo ikke saa særlig dyrt købt af en virkelig Hæder at være. Jeg fastholder altsaa min Anskuelse. Lad os faa vort Skib ud, og lad os ikke gøre det afhængigt af, hvad andre Nationer bestemme. Spørgsmaalet er ikke større, end at vi kunne overse det, og de danske Videnskabsmænd skulle nok gøre denne Ende af Arbejdet færdigt, naar alt det andet Arbejde er gjort.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.